

FOTÁ~K - 7

Stá™eda, 19 Á°nor 2014

Ráno po porodu pro má› začalo odpoledne. Tehdy jsem se probral z deliria, vypořádal se z postele, chvíli jsem se dával nad kořonem na prádlo, vypil skoro celý vodovod, naě¾ jsem se zámítal na podlahu, kde jsem káuel jako podsvíně. ĀEeĀka jsem minulou noc zapil notnĀ.

Skutečnost, že mám na noze jednu botu (která navíc nebyla moje) trenýrky mám natažené na kalhoty (trenýrky opě nejsou moje), o stĀnu je opá™ený papundeklový policista (takový ten podvod, který stojí u krajnice a simuluje opravdového policistu, majíc za úkol motivovat Á™idiĀe ke zpomalení jízdy), který má pá™es celý obličej fixem nakreslenou vagínu a napro netuřonim, kde jsem byl a jak jsem se dostal domĀ (jsem vĀbec u sebe doma?), dávala tuřonit, že to vĀera bylo veselé a divoké.

TaĀka sice začá™ve na cirhózu jater, ale ĀEenĀk bude zdravěj jak Á™ípa, když¾ jsem ho toliko zapil. Po chvíli sténání na podlaze a provolávání jména Bořiho, jsem si vřonimnul v rohu pohozených dářkĀ, které dostal ĀEenĀk od mých kamarádĀ - koá™alĀ. SlziĀku jsem zamákl pá™mi myřonlence, kolik z mých kamarádĀ pravděpodobně vĀerej oslavu nepá™ešilo a velmi nebitĀ jsem se sunul k dářkĀm. Se zálibou jsem si je prohlížel. Je aš¾ s podivem, že se m podaá™ilo dopravit domĀ. Vedle klasických bodýek, nevkusných triĀek a hraĀek, které ĀEenĀk buĀ vdechne a nebo se poá™eš¾e (muš¾i neumí kupovat dárky pro mimino, oni to tak mají geneticky (uš¾ prařlovĀk neumĀl koupit pramiminu nic kloudného, tak dostalo chobot mamuta a buĀ se s ním udusilo a nebo pá™eš¾ilo), jsem mezi dárky objevil i vystá™elovací ná MarnĀ jsem hledal na rukojeti dářské ornamenty, ale jediné, co jsem našel, byly skvrny od krve na Āepeli. Vskutku neotá™elý dárek pro dítě.

x x x Bylo také náse zjet do porodnice za mou novĀ rozrostlou rodinou. Necítil jsem se úplně nejlépe, ale to se nedá nic dĀlat. řonimel jsem se alespoň opláchnout ledovou vodou a pá™mi té pá™ileš¾itosti jsem ponoř¾ky ze vĀerejřonim spláchnul do záchoda, jelikoš¾ to se fakt nedalo. JeřonimtĀ jsem do sebe hodil pá™l litru kafe (jedna ku jedný s vodou), promnul si ospale oĀi a vyrazil jsem na parkoviřonimtĀ pro auto.

Cesta do porodnice byla dobrodružná. Kdyby má› stavila policie a dala mi dýchnout, na místě by má› bez soudu popravila ranou do týla a tĀlo ledabyle pohodila ke krajnici. JistĀ bych nadýchal nákolik procent. Z tohoto dĀvodu jsem se snaš¾il nevyĀnivat z davu, ale taktéš¾ pá™miliřonim neriskovat. řonimtrádoval jsem si to ulicemi autem rychlostí chĀze, což¾ jsem vydedukoval za dostateĀnĀ kamufláš¾ní. Policie má› sice díky bohu nezastavila, ale když¾ jsem projíš¾dĀl ká™niĀeho nic ke mnĀ pá™mibĀhli dva chlapi a začali má› roztláovavt v domnĀní, že mám poruchu. Marné bylo mé volání: "mĀ na pokoj! Tohle tady nemá nikdo zapotá™ebí". Když¾ se mi začali sápat pod kapotu a ve zpĀtném zrcátku jsem zahlédl dalřonim chlapa, jak se taktéš¾ pá™mibliš¾uje, mává nad hlavou heverem a pokládá ke krajnici výstraš¾ní trojúhelník, řonimlpl jsem na plyn a pá™emotivovaným samaritánĀm radĀji ujel.

Cestou do porodnice jsem jakš¾ takš¾ vystá™izlivĀl, tedy jsem mohl svou roli otce začít seřrávat optimálnĀ. Jeřonim pro osvĀř¾ení dechu rozš¾výkal mentolové kapesníĀky, které jsem seřrané objevil v kapse u kalhot a mohlo se vyrazit po schodech za Natařonimou. Jelikoš¾ jsme s Natařonimou honorace a horních řonimest milionĀ, má›li jsme zaplacen nadstandard úplně ve vřonimem, co to řonimlo. Napá™mklad pokoj po porodu má›la jenom pro sebe a navíc s televizí, kde byly dva polské kanály, a Āété dvojka, která zřonimla. Bez klepání jsem vřonim do pokoje a s řonimibalským výrazem začá™ilĀel: "Tak kde je ta moje rajda?" Moje rajda zrovna leš¾ela na lĀš¾ku a velmi nevybíravĀ vyĀřonimavĀ se na má› podívala. StejnĀ jako to udĀlaly dalřonim řonim ĀtyĀmi Āřenský, s nimiš¾ byla na pokoji. Jako bonu dĀti, které tam má›ly matky s sebou a jedna z matek, která zrovna kojila, vykĀmĀkla hrĀzou. Byl jsem velmi pá™ekvapen, ale nedal jsem na sobĀ nic znát. Tváá™mĀl jsem se, jako že to celé byl má›j zámĀr a klidnĀ to udĀlám znovu, jelikoš¾ já jsem prostĀ takovej a je to má›j styl. DĀleš¾itĀ jsem pokynul na Natařonimou, aš¾ se rářonim dostavit ven pá™ed pokoj, tajemnĀ pokynul smĀřonim, kde nikdo nebyl a zavĀ™el za sebou dveá™e.

JednolĀš¾áky jsou bohuš¾el plně, takš¾e Natařonim a musí poĀkat, aš¾ se jeden uvolní, což¾ by má›lo nastat jeřonim dneska. O mém faux pas jsme pá™miliřonim nehovoá™ili a dĀlali jsme, že se nic nestalo. Natařonim a začonimla pro ĀEeĀka na kojenecké oddĀlení, jelikoš¾ řoniměním po císaá™ském Á™ezu, řoniměním kardiĀkĀm, řoniměním se zvyřonim muš¾ského hormonu a řoniměním se sklony noš¾em ohroš¾ovat své dítě na řonimivotĀ, dĀti na pokoji nenechávají.

ĀEenĀk zrovna spal. Byl opravdu velmi malý, a kdybych chtĀl, tak bych ho pá™epřal a moš¾ná i rozmaĀkal. Já ale nečl Zkontroloval jsem, zda má vřonimem, e, co má mít a nemá nic navíc. S potĀřonimem jsem po prohlídce mohl oznámit, že je v poá™ádku a že je zdravý. Mé prohlářonim se nesetkalo s bouá™livými ovacemi, v jaké jsem doufal. Natařonim a i ostatní pá™mihlíš¾ející mému prohlářoniměním na chodbĀ ve mnĀ nevidĀli dostateĀnou autoritu na poli medicíny, nehledĀ na to, že vyjma Natařonim i, nevĀdĀli, kdo jsem a o Āem to mluvím. Tento drobný nezdar mi vřonim náladu nezkažil. Pá™mi prohlídce jsem objevil taktéš¾ ĀEeĀkovo novorozenecké vysvĀdĀění. Bylo na nĀm jeho jméno, váha, výřonimka, datum narození a tĀmi kolonky - zvracení, moĀění, stolice, kde u kaš¾dé kolonky bylo datum a poĀet. Dneska se ĀEenĀk má-š¾e pochlubit tĀmi zvraceními, dvĀma stolicemi a řonimesti moĀěními. Dmul jsem se. Navíc jsem nenápadnĀ obeřonimel i jiné dĀti a sleduje jejich vysvĀdĀění jsem zjistil, že takových výkonĀ na poli vymĀřonimování jako ĀEenĀk dosahuje jen málokdo. Byl jsem tomu rád.

Druhý den jsem se dostavil do porodnice v mnohem lepřonim stavu s tím, že se pá™ijedou podívat i mí rodiĀe na sv prvního vnuka. OĀekával jsem, že budou velmi rozradostnělí, avřonim skutečnost pá™ekonala mé oĀekávání. Pá™mi hodinovým zpoš¾dĀním, jelikoš¾ má›j otec natĀel na kameru celou cestu do porodnice s tím, že je řonimtĀ rád za padesát let vzpomínáme u sledování videa, jak s mojí mámou jeli do porodnice. Má›j otec je totiž zapálený dokumentarista amatér, který filmuje úplně vřonimechno. Doma má plnou ská™mĀ rodinných videí, na která se nikdy nikdo nebude koukat, ale je potá™eba tato kupit a neustále toĀit nová a nová. Legendární sbírka dvaceti vánořonim rodinných videí, která jsou úplně stejná, akorát se liřonimí dárky, které dostaneme, jiš¾ dávno vstoupila do zlatého fondu mé rodiny.

Novopeřonim dĀda tedy smýkáje novopeřonim babiĀkou po schodech dorazil do pokoje. Ihned se vrhnul k ĀEeĀkovi s

kamerou. Chvíli ho filmoval jak spí, naštěstí ho bez skrupulí vzbudil, jelikož prý potřeboval pro své video záběry, kdy je vzhůru. Když otcovo nadšení pro dokument nesdílel a nebo ho možná nepatrně pochopil, každopádně hystericky reagoval. To se konečně chopila slova moje máma a poslala tátu i s kamerou za dveře, kde se má uklidnit. Tomu to ošivdně nevadilo a s kamerou pobíhal po chodbě a natáčet jiné rodinky s dětmi, než mu byla kamera zabavena pátým zřízencem a dostal jí až při odchodu z porodnice. Po celou dobu návštěvy s ním už proto nebyl. Pouze uraženě pátělapoval po pokoji a mumlal si pod vousy.

Tolik k návštěvě babičky s dětmi. Zítra jede s Natáskou z porodnice domů. Asi by to chtělo v lehce uklidit... DOMINIK LANDSMAN <http://fotrur-denik.blog.cz> (pokračování co nejdříve),,